

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm IV. Si contra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

lum causa iurisdictionem alijs commis-
serunt: Quod si tertius delegatus cum duobus delegatis ad articuli eius cognitione
procedat, & pars litigans appellat, ad cuius tribunal appellatio tendere debet: Respondet Bonifacius VIII. In hoc casu
non ad subdelegantes, sed ad Papam, ut
primum delegantem, appellandum esse.

S U M M A R I V M .

1. Si tota causa alicui committatur, appellandum est ad primum delegantem, si autem tantum articulus causa, ordinariè à subdelegatis ad subdelegantem appellari debet: nisi cum subdelegato uno vel pluribus cognoscatur delegatus.
2. Si Index ordinarius, v. g. Episcopus causa delegatur, semper à delegato appellabitur ad delegantem.

A Duerte, quod dubitatio ista moueatur, si non tota causa alijs Iudicibus commissa sit, sed pars sive articulus. Quia si tota causa committatur, constat ex e. super questionum, 27. §. Porro, appellandum est ad primum delegantem. Sin autem articulus causæ delegatus sit, ordinariè à subdelegatis appellari solet ad subdelegantem, cit. §. Porro. Sed ab hac regula exceptio ponitur, nisi cum delegato uno vel pluribus cognoscatur delegatus. Tunc enim si ad condelegatum appellaretur, absurdum hoc sequeretur, quod à pari appellaretur ad parem, cùm tamen appellatio omnis ad maiorem seu superioriem tendere debat, l. 1. §. Si quis, ff. de appell. e. anteriorum 28. §. illud, causa, 2. q. 6. Videri potest Ioann. Monachus hic n. 2.

Cæterum, si Iudex Ordinarius v. g. Episcopus causam delegatur, semper à delegato appellabitur ad delegantem. Ratio discriminis est: Quia tametsi Ordinarius causam in totum deleget, non potest tamen à se iurisdictionem abdicare, cùm eam propriâ & stabilem habeat: At verò delegatus, cùm propriâ non habeat iurisdictionem, sed concessam, eam in totum abdicare, & alteri committere non potest. Quia ipsa etiam causa est, cur Or-

dinarius delegatam iurisdictionem semper reuocare possit: non item delegatus, si subdelegavit, & subdelegatus iurisdictione vti coepit. Ita notat Ancharanus e. si is cui, hoc lib. & tit.

C A P I T U L U M . IV.

S i contra.

S U M M A R I V M .

1. Cùm recusatur unus ex duobus delegatis à Papa cum clausula: quod si ambo &c. Index non recusatus debet cognoscere: si non ad sit ea clausula, ad arbitrios recurrentum est.
2. Si unus ex duobus iudicibus causam totam alteri subdelegavit, si autem ut suspensus recusetur, poteris de causa suspicionis proposita ante citationem facta subdelegans cognoscere.
3. Cùm recusatur delegatus Episcopi, vel eius Officialis, de causa recusationis cognoscit Episcopus.
4. Si subdelegatus ad partem tantum causæ a parte iam citata tanquam suspensus recusetur, causam suspicionis etiam subdelegans cognoscet. Si autem subdelegatus sit ad totam causam, arbitrii eligendi sunt, vel condelegatus index debet cognoscere, si adiecta sit clausula, quod si ambo &c.
5. Index ordinarius vel delegatus cognoscere potest, an sua sit iurisdiction, nisi dubium existat circa ipsam iudicis personam.

In duobus à Papa Iudicibus delegatis, contra unum eorum causa suspicionis obiciatur, quæ si probata fuerit, legitima cœseri debet ad recusandum Iudicem, queritur, quis probationes admittere, & de causa recusationis cognoscere debet. Respondet Bonifac. VIII. Si in commissione adiecta sit clausula, Quod si ambo non possint, unus in causa procedat, tunc Iudex non recusatus debet cognoscere: Sin autem clausula illa non adsit, tum ad arbitrios recurri debet.

P p p p 2 Vide

676 Decret. Greg. Lib. I. eod. Tit. in 6. Cap. IV.

Vide quæ dicta sunt in c. suspicionis 39. extrâ, eod.

2 Sed queri hîc potest? Si unus ex duobus Iudicibus causâ alteri subdelegauit, is autem ut suspectus recusatetur, quis de causa suspicionis cognoscere debet? Respondeo & Dico I. Si tota causa alteri subdelegata sit, & antequam citatio facta, partes suspicionis causam proponant subdeleganti, poterit is de ea cognoscere, iuxta c. super quæstionum, 27. §. Porro, extrâ eod. & tradit. Dominic. hic col. vlt. post Innoc. quem refert & sequitur Gl. hic ver. Episcopi.

Dico II. Si subdelegatus à parte iam citata tanquam suspectus recusatetur, distinguendum est, vtrum tota causa subdelegata sit, an pars: Si pars tantum sive articulus, subdelegans cognoscet, vti Gl. hic docet cit. ver. Episcopi. argum. cit. c. super qq. §. Si vero. Sin tota causa alteri commissa sit, tunc arbitri eligendi sunt: Vel Iudex condelegatus cognoscet, si adiecta sit clausula, *Quod si non ambo*; vti colligitur ex hoc c.

§. Cùm autem.

3 S I contra delegatum ab Episcopo suspicionis causa opponatur, de ea Episcopus cognoscere debet. Idemque seruari debet, si Officialis Episcopi tanquam suspectus recusatetur. Tametsi enim ab Officiali ad Episcopum appellari impossibile sit, c. 2. de conseru. in 6. potest tamen ad eum recurri, vt de causa suspicionis cognoscatur.

Rationem discriminis dat Gl. fin. Quia de substantia appellationis est, vt tendat ad aliud tribunal maius, sive Iudicem maiorem. At causa recusationis etiam à pari, v. g. condelegato; imò etiam à minoribus, videlicet arbitris, cognosci potest. Aliam rationem assert Gl. marginal. ex Anchurano hic not. vlt. Quia appellatio respicit iurisdictionem, quæ eadem est in Episcopo & Officiali eius. At vero recusatio respicit personam, quæ diuersa est; ideo appellatio ab Officiali ad Episcopum fieri nequit: Sed recusatio Officiali, non ideo etiam Episcopus recusatetur.

Sed quid si causa suspicionis perinde Epis-

copum, ac Vicarium afficiat, vti videre est in c. insinuante, 25. extrâ, eod. quis tum cognoscet? Respond. cum Dominis in fine huius c. Arbitros eligendos esse, iuxta c. etim speciali, 61, de appellat. Quod ipsum quoque agendum esse ait hic Ioann. And. & Anchuranus, not. 4. si Episcopus in remotis partibus sit, vt ad ipsum quæstio referri facile non possit.

N O T A N D V M Vn. Tametsi Iudex ordinarius, vel delegatus cognoscere possit, an sua sit iurisdictio, l. 2. ff. Si quis in ius vocatus, l. si quis in aliena, 5. ff. de iudicijs, limitari tamen debet: nisi dubium existat circa ipsam Iudicis personam; vt si obijciatur, quod sit excommunicatus, infamis, amens & similiiter, si vt suspectus recusatetur; de tali exceptione Iudex cognoscere non potest, quia sicut suspectus, aut deficiens censemur in causa principali, ita & in accessoria. Quare hoc causa Superior adeundus est, vel arbitri elegandi. Ita docet Bartolus in l. quidam contulet, n. 3. & seqq. ff. de re iudic. Anchurano, hic not. 3. Probus addit. 1. in Ioann. Monchum, contra Innoc. c. cùm super, 23 n. 3. extrâ, hoc tit. Imò generalius loquuntur DD. in l. de iure, 37. ff. Ad Municipalem, quod Iudex, cuius iurisdictio in dubium reuocatur, fin. de comodum percepturus sit, non posse ipse met pro se sententiam ferre.

CAPITVLVM V.

Iudex.

PARAPHRASIS.

Si à Papa delegatus Iudex legitimè recusatetur possit (quia v. g. dominus est imperans) non prohibetur causam sibi commissam alteri subdelegare, priusquam recusatio contra eum proponatur. Ad eod. vt si in totum causam subdelegari, commissio ex hoc capite impugnari aut recusari non possit: Sin autem partem tantum sive articulum causæ alteri commisit delegatus, tum reculari potest, & commissio eius oppugnari.

SYM.